

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoCsp/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419201858
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1419201858.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, P. O. BOX 205, Bratislava proti žalovanej: U. O., K.. XX.X.XXXX, O. B. XX, O., zastúpenej: JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 5, Žilina, o zaplatenie 1 603,88 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 15.10.2019, č.k. 8 Csp/42/2019-101 , jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom prisudzujúcom výroku I. a v závislom výroku III. mení tak, že žaloba žalobcu sa zamietá.

Žalovanej sa proti žalobcovi priznáva nárok na plnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 071,35 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 1.10.2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok II.) a s použitím § 255 ods.2, § 262 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „ C.s.p.“) deklaroval, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32,60 %.

2. Prisudzujúci a zamietajúci výrok vo veci samej právne odôvodnil § 100 ods.1, § 101, § 103, § 517 ods.1,2, zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník „), § 1 ods.2, § 2 písm. a/,b/, d/, g/, § 9 ods.2 , § 11 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej „zákon č. 129/2010 Z.z. „) , keď mal z vykonaného dokazovania preukázané, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník platne uzatvorili dňa 8.7.2015 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1 700 eur a žalovaná sa zaviazala poskytnuté prostriedky splatiť žalobcovi postupne v 60 tich mesačných splátkach vo výške 48,83 eur. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý bo zo strany právneho predchodcu žalobcu vopred pripravený bez možnosti žalovanej meniť obsah a text uvedenej zmluvy. Súd prvej inštancie posudzoval právny vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľský (právny predchodca žalobcu uzatváral zmluvu v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa) a aplikoval naň ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmluvného vzťahu. Pokiaľ ide o náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere taxatívne vymenovaných v 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ako jednu z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákonodarca vyžaduje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia

zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.). V posudzovanej zmluve je síce uvedená celková čiastka úveru, nie je v nej ale premietnutá suma poistného vo výške 1,38 eur mesačne splatná spolu so splátkami úveru, na ktorý žalobcovi nevznikol nárok, keďže poistenie, tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve „dojednané“, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Za takéhoto stavu bolo potrebné náklady na poistenie započítať do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, čo sa v danom prípade nestalo a suma uvedená ako celková čiastka úveru v zmluve je nesprávna. Súd prvej inštancie konštatoval, že v zmluve absentuje (správny) údaj o celkovej čiastke v zmysle § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. s poukazom na § 2 písm. g/ citovaného zákona, pri výpočte RPMN neboli s poukazom na § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. použité celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a právny predchodca žalobcu v úverovej zmluve uviedol RPMN v nižšej výške, teda v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, ktorú tým uviedol do omylu. Právny predchodca žalobcu navyše v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona v zmluve neuviedol predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a už z uvedeného dôvodu je úverová zmluva uzavretá zmluvnými stranami bezúročná a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/, d/ citovaného zákona).

3. Podľa názoru súdu prvej inštancie odkazujúceho na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava zo dňa 29.3.2018, sp. zn. 9Co/70/2017, zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje ani údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. (údaj o termíne konečnej splatnosti úveru je v zmluve uvedený iba ako 07/2020, z ktorého sa nedá vyvodiť, ktorý deň mesiaca júl roku 2020 je termínom konečnej splatnosti úveru) a ani dobu trvania zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. (podľa zmluvy táto trvá do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy, čo nenapĺňa požiadavku tejto náležitosti). Súd prvej inštancie zdôraznil, že pokiaľ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje vyššie uvedené náležitosti (čo i len jednu z nich), považuje sa poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona. S poukazom na tento záver sa nevyjadroval k ďalším žalovanou namietaným náležitostiam úveru, ktorých absencia by nemala na rozhodnutie vplyv, ani námietkami ohľadne hrubého porušenia povinnosti právneho predchodcu postupovať s odbornou starostlivosťou pri zisťovaní bonity žalovanej ako dlžníka (čo by malo tiež za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru) a ani námietkou žalovanej o nepreukázaní uplatnených nákladov na vymáhanie pohľadávky, nakoľko to považoval za nadbytočné.

4. K žalovanou namietanému premlčania práva žalobcu súd prvej inštancie uviedol, že zo znenia predžalobnej upomienky, a tiež z dátumu zosplatenia úveru dňa 19.9.2016 vyplýva, že právny predchodca žalobcu úver zosplatnil z dôvodu omeškania žalovanej s uhradením splátky úveru splatnej dňa 20.5.2016 viac ako o tri mesiace, keďže s nasledujúcou splátkou úveru splatnou dňa 20.6.2016 žalovaná ešte nemohla byť v omeškaní najmenej o tri mesiace v čase zosplatenia celého úveru dňa 19.9.2016. K tomu, či je úver premlčaný pre uplynutie 3 ročnej premlčacej doby od splatnosti splátky (20.5.2016), pre ktorú bol úver zosplatený, poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava zo dňa 30.4.2018, č.k. 9Co/44/2018 - 110, podľa ktorého dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o splnení dlhu v splátkach (§ 565 Občianskeho zákonníka), ako je tomu aj v prípade uzatvorenej zmluvy o pôžičke, dovoľuje veriteľovi aby od dlžníka požadoval vždy iba zaplatenie tej splátky, ktorá sa stala zročnou (splatnou). Každá zo splátok predstavuje totiž samostatné plnenie, čo je tiež dôvod, pre ktorý pre každú splátku začína plynúť premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka samostatne, a to od doby zročnosti jednotlivých splátok .plynúť pre každú jednotlivú splátku vždy od 21. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci). Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka ale pripúšťa dohodu medzi veriteľom a dlžníkom, že nespĺnením jednej zo splátok sa stane splatným jeden dlh a v takom prípade premlčacia trojročná doba pre právo na zaplatenie celého zostávajúceho dlhu začína plynúť odo dňa, keď sa stala splatnou celá nespĺnená splátka. V súlade s vysloveným právnym názorom krajského súdu v obdobnej právnej veci súd prvej inštancie posúdil ako premlčané splátky splatné dňa 20.4.2016, 20.5.2016 a 20.6.2016 z dôvodu, že ich splatnosť nastala viac ako tri roky pred uplatnením si práva žalobcu žalobou na súde dňa 24.6.2019; sú to splátky, ktoré žalovaná neuhradila, prípadne neuhradila v plnom rozsahu, a preto boli súčasťou uplatneného nároku. Tieto splátky predstavujú sumu 84,99 eur (3 splátky x 1 700 eur/60 mesiacov), od čoho treba odpočítať sumu 9,76 eur na splátku splatnú dňa 20.4.2016 v súlade s prehľadom splátok a úhrad žalovanej (č.l. 10 spisu). Potom premlčaná časť pohľadávky žalobcu je v sume 75,23 eur za neuhradené splátky splatné do 20.6.2016 vrátane. Keďže súd prvej inštancie pre absenciu obligatórných náležitostí posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov, má žalobca právo len

na vrátenie rozdielu poskytnutého plnenia 1 700 eur a zaplatených splátok žalovanou spolu vo výške 553,42 eur spolu so splátkami, ktoré súd posúdil z dôvodu vznesenia námietky žalovanou za premlčané v celkovej sume 75,23 eur. V súlade s uvedeným zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1 071,35 eur (1 700 eur - 553,42 eur - 75,23 eur) a s priznanou sumou uložil súd žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania (keďže sa dostala do omeškania s úhradou tejto sumy), v zákonnej výške 5 % odo dňa 1.10.2016 až do zaplatenia (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), keďže žalovaná už bola v tom čase v omeškaní. V prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

5. Proti prisudzujúcemu výroku I. a závislému výroku III. rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná navrhujúc, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Odvolanie odôvodnila tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 písm. b/, h/ C.s.p.). S poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka, na predžalobnú upomienku zo dňa 6.7.2016, skutočnosť, že žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre omeškanie žalovanej so splátkou zročnou dňa 20.5.2016, premlčacia doba žalobcom uplatneného nároku začala plynúť dňa 20.5.2016 a uplynula 20.5.2019. Žalovaná sa nezaplacením splátky zročnej dňa 20.5.2016 riadne a včas dostala do omeškania a od tohto dňa začala plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovanej s prihliadnutím na zosplatenie úveru (rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 5.11.2019, č.k- 14Co/166/2019). Keďže v danej veci súd prvej inštancie neakceptoval vznesenú námietku premlčania, zásadný význam v spore malo tiež vyriešenie otázky, či zo strany právneho predchodcu žalobcu boli splnené podmienky pri skúmaní bonity žalovaného v zmysle § 7 ods.1 v spojení s § 11 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. Odvolateľka napokon s poukazom na čl. 8 ods.1 smernice 2008/48/ES a rozhodnutie Európskeho súdneho dvora vo veci C - 449/13 konštatovala, že ak právny predchodca žalobcu neskúmal bonitu žalovanej z príslušného úverového registra, ide o hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z..

6. Žalobca v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu napadnutých výrokov ako vecne a právne správne potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolanie žalobkyne posúdil ako nedôvodné a neuvádzajúce žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by žalobcovi nemal byť priznaný nárok na zaplatenie časti žalovanej sumy s príslušenstvom .

7. Žalovaná v následnom písomnom vyjadrení navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Konštatovala, že žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku popiera dikciu ust. § 103 Občianskeho zákonníka odkazom na judikatúru, ktorá je v danom prípade bez právnej relevancie . Tento právny názor potvrdil vo svojom rozhodnutí zo dňa 19.12.2019, sp.zn. 9Co/31/2019 aj Krajský súd v Bratislave. Žalobca nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z.), nepreukázal, že by zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovanej prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch a za účelom zisťovania bonity si od žalovanej nevyžiadal žiadne doklady preukazujúce jej príjmy a výdavky. V prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods.1 citovaného zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods.2) a veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

8. V priebehu odvolacieho konania Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 22.6.2020, č.k. 7CoCsp/1/2020-137 vyhovel návrhu žalobcu a podľa § 80 ods.1,2,3 C.s.p. pripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpil: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, P. O. BOX 205, Bratislava a na jeho miesto vstúpil: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, P. O. BOX 205, Bratislava.

9. Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379, § 380 ods. 1 C.s.p. (t. j. vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené a v časti trov konania) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3

C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti zmeniť podľa § 388 C.s.p., keďže súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil.

10. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

11. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaná uzavreli dňa 8.7.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. poskytla žalovanej úver vo výške 1 700 eur s úrokovou sadzbou 25 % ročne, výškou RPMN 24,99 % pri priemernej výške RPMN 18,24 % a žalovaná sa ho zaviazala splatiť v 60-tich mesačných splátkach vo výške 47,45 eur (resp. 48,83 eur s poistením), splatných 20.dňa v mesiaci a s konečnou splatnosťou 7/2020.

V konaní nebolo sporné, že žalovaná úverovú istinu vyčerpala. Rovnako nebolo sporné, že žalovaná do podania žaloby zaplatila splátky v súhrnnej výške 553,42 eur. Právny predchodca žalobcu (obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) v Predžalobnej výzve zo dňa 6.7.2016 oznámil žalovanej, že eviduje nedoplatok v celkovej sume 136,73 eur a upozornil ju, že ak do 5.9.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci máj 2016, bude menovaná spoločnosť oprávnená úver zosplatiť. Listom zo dňa 25.9.2016 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila, dlh z Úverovej zmluvy č. 6209461 sa stal splatným v celom rozsahu a naraz a žalovanú vyzval na zaplatenie celkového dlhu vo výške 1 7445,33 eur.

14. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie v tom, že posudzovaná zmluva má povahu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa. Pri úvahe súdu prvej inštancie nenapadnutej odvolaním žalobcu (v ktorého neprospech bola táto úvaha prijatá) o tom, že všetky náležitosti predpokladané § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. neboli v posudzovanej zmluve dodržané, s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru (§ 11 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z.), sa odvolací súd zaoberal výlučne tým, či sa súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku žalobcu na zaplatenie nesplatennej časti istiny úveru v časti týkajúcej sa prisúdeného nároku v sume 1 071,35 eur s príslušenstvom, správne vysporiadal s námietkou premlčania uplatnenou v priebehu konania žalovanou. Podotýka, že predmetom odvolacieho prieskumu je prisudzujúci výrok súd prvej inštancie, v ktorom priznal žalobcovi nárok na zaplatenie nesplatennej časti istiny, predstavujúcej žalovanou neuhradené splátky za obdobie od 20.7.2016 do budúcnosti, keď splátky splatné podľa ustanovení úverovej zmluvy dňa 20.4.2016, 20.5.2016 a 20.6.2016 z dôvodu premlčania zamietol.

15. V posudzovanej veci bol dlh žalovanej splatný v splátkach, pričom právny predchodca žalobcu využil svoje právo vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že premlčacia doba začína plynúť v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka odo dňa splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú sa stal splatný celý dlh, pre posúdenie premlčania bolo rozhodujúce určiť, nesplnenie ktorej splátky vyvolalo vyhlásenie okamžitej splatnosti celého dlhu. Podľa Zmluvných podmienok, ktoré boli súčasťou posudzovanej zmluvnej dokumentácie, boli jednotlivé splátky úveru splatné vždy 20. deň v mesiaci. Právny predchodca žalobcu (obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) v Predžalobnej výzve zo dňa 6.7.2016 oznámil žalovanej, že eviduje nedoplatok v celkovej sume 136,73 eur a upozornil ju, že ak do 5.9.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci máj 2016, bude menovaná spoločnosť oprávnená úver zosplatiť. Z prehľadu splátok a úhrad predloženého žalobcom vyplýva, že žalovaná od splatnosti prvej splátky v júli 2015 do marca 2016 poskytla veriteľovi dňa 15.12.2015 plnenie vo výške 100 eur, dňa 29.1.2016 plnenie vo výške 48,83 eur a v mesiaci marec 2016 plnenia v sume 202,74

eur a 48,83 eur, čo zodpovedá ôsmym celým splátkam (v tomto období nadobudlo splatnosť deväť splátok úveru). V období od apríla 2016 do septembra 2016 žalovaná neuhradila žiadnu splátku. Možno teda uzavrieť, že splátka splatná 20.5.2016, na ktorú spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. naviazala zosplatenie úveru, nebola žalovanou zaplatená. Menovaná spoločnosť následne listom zo dňa 25.9.2016 vyhlásila okamžitú splatnosť úveru, pričom postupovala v súlade s bodom 12.2 Zmluvných podmienok, ktorý jej umožňoval vyhlásenie okamžitej splatnosti v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace a spoločnosť upozornila na uplatnenie tohto práva klienta 15 dní vopred. Z označených listinných dôkazov doložených samotným žalobcom a aj skutkového odôvodnenia žaloby nepochybne vyplýva, že vyhlásenie okamžitej splatnosti celého dlhu viazal právny predchodca žalobcu na splátku splatnú dňa 20.5.2016 čo znamená, že od uvedeného dátumu začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 20.5.2019.

16. Úvaha súdu prvej inštancie, že ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu plynutiu plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich, potom nie je správna. Odvolací súd zdôrazňuje, že bolo právom žalobcu (nie povinnosťou) úver zosplatiť. Nakoľko žalobca pristúpil dňa 25.9.2016 k zosplateniu celkového úveru, bola to splátka splatná dňa 20.5.2016, ktorá vyvolala zosplatenie, resp. pre nezaplatenie ktorej bolo právom žalobcu zosplatiť ostatný (nezosplatený) zvyšok úveru. Zákonnom momentom ustanoveným v § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, ktorý určil začiatok plynutia premlčacej doby pri zosplatení dlhu, je tak moment splatnosti splátky, pre ktorú veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, a to napriek skutočnosti, že splatnosť a tým aj začiatok plynutia premlčacej doby niektorých splátok pred vyhlásením predčasnej splatnosti nastal po tejto dobe. Kogentná zákonná dikcia v tomto smere modifikuje podľa názoru odvolacieho súdu moment začatia plynutia premlčacej doby z dôvodu právnej skutočnosti, a to zosplatenia úveru. Premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu sa v zmysle zákona začala skôr, ako došlo k zosplateniu dlhu, a to odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. Nakoľko v posudzovanom prípade bol žalobný návrh (návrh na vydanie platobného rozkazu) podaný na súd prvej inštancie dňa 25.6.2019, bol podaný po márnom uplynutí premlčacej doby.

17. Pokiaľ žalobca v prvoinštančnom konaní uviedol, že okamžitá splatnosť úveru bola vyhlásená vzhľadom na nesplnenie splátky splatnej dňa 20.8.2016, ktorá bezprostredne predchádzala samotnému úkonu vyhlásenia okamžitej splatnosti, na túto argumentáciu nebolo možné prihliadať. V prípade tejto splátky by veriteľ nemohol dodržať bod 12.2 Zmluvných podmienok, ktorý viaže možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti na omeškanie so zaplatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Najneskoršia splátka, pre ktorú by mohol veriteľ dňa 25.9.2016 vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, by mohla byť splátka splatná dňa 20.6.2016, nakoľko až od splatnosti tejto splátky (a predchádzajúcich) uplynuli do momentu zosplatenenia viac než tri mesiace. Aj v prípade, že by sa zosplatenie úveru odvíjalo od splátky splatnej dňa 20.6.2016 (čo však v konaní žalobca listinnými dôkazmi nepreukázal), bolo by právo žalobcu v čase podania žaloby dňa 25.6.2019 už premlčané.

18. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom prisudzujúcom výroku I. a v závislom výroku III. podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobu zamietol.

19. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a v konaní plne úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).